

# Instytucjonalizacja nadzoru makroostrożnościowego w UE

Po ostatnim kryzysie finansowym zwrócono uwagę na aspekty makroostrożnościowe nadzoru bankowego. Dotychczas zajmowano się wyłącznie nadzorem mikroostrożnościowym nad pojedynczymi instytucjami kredytowymi. Okazało się, że dotychczasowe unijne regulacje nadzorcze nie były wystarczające. Po raz pierwszy na szczeblu europejskim powołano organ odpowiedzialny za nadzór makroostrożnościowy – Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego. Powierzono jej zadania analityczne, kontrolne i koordynacyjne.

HANNA GRONKIEWICZ-WALTZ

## Pojęcie nadzoru makroostrożnościowego

Terminy „analiza makroostrożnościowa”, „polityka makroostrożnościowa”, „nadzór makroostrożnościowy” zostały użyte po raz pierwszy pod koniec lat siedemdziesiątych. W marcu 1978 r. Bank Rozrachunków Międzynarodowych w swoim 47. Rocznym Raporcie wskazał na zależności między rosnącymi cenami ropy naftowej a stabilnością międzynarodowego systemu bankowego w kontekście dynamicznego wzrostu kredytów bankowych. W wyniku dyskusji w raporcie przygotowanym przez Euro-Currency Standing Committee (ECSC) zwrócono uwagę na związek między regulacją ostrożnościową a problemami makroekonomicznymi.

Źródła Banku Rozrachunków Międzynarodowych podają, że po raz pierwszy, w kontekście międzynarodowym, termin ten został wypowiedziany przez przewodniczącego Komitetu Regulacji Bankowych na jednym z posiedzeń tego Komitetu. Protokół z tego posiedzenia zawiera uwagę wypowiedzianą przez W. P. Cooke’a, który stwierdził, że „problemy mikroekonomiczne (które należały do kompetencji Komitetu) zaczęły łączyć się z problemami makroekonomicznymi (które do kompetencji Komitetu nie należały) w punkcie, w którym mikroostrożnościowe problemy stały się również makroostrożnościowymi”<sup>1</sup>. Do tej pory Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego zajmował się wyłącznie regulacjami w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, tzn. dotyczącymi pojedynczych banków, czyli zagadnieniami mikroekonomicznymi, natomiast zagadnienia makroostrożnościowe nie leżały w przedmiocie jego zainteresowań ani kompetencji.

<sup>1</sup> Za P. Clement, *The term „macroprudential”: origins and evolution*, BIS Quarterly Review, March 2010, s. 60.